

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, declarat de către inculpatul

Munteanu Mihail XXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat în r-nul XXXXXX, s. XXXXXX, str. XXXXXXXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 09.11.2016-09.03.2017
2. instanța de apel: 29.03.2017-26.04.2017
3. instanța de recurs: 03.07.2017-27.09.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 09 martie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Munteanu Mihail XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 8 luni închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 10 septembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 8 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

A fost încasat de la Munteanu M. în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 21,77 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Munteanu M. la data de 02.10.2016, în jurul orei 17.30, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin sentința Judecătoriei Strășeni din 10 septembrie 2014 și fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a urcat la volanul automobilului de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXXXXX și s-a deplasat prin s, r-nul Strășeni, unde a fost stopat de către inspectorii serviciului de patrulare a IP Strășeni, fiind suspectat în conducerea unității de transport în stare de ebrietate. Fiind supus testării la alcool prin mijlocul tehnico-științific „Drager Alcotest 6810 RO”, s-a stabilit, conform procesului-verbal din 02.10.2016 de constatare a stării de ebrietate, că la Munteanu M. concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 1,09 mg/l, ce se atribuie conform art.134¹² alin. (3) Cod penal, la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* faptele inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod

penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cuptoava N. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Munteanu M. să fie eliberat de la executarea pedepsei.

În motivarea apelului a invocat:

- instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale la soluționarea chestiunii privind pedeapsa penală aplicată inculpatului, care este prea severă, sentința a fost emisă ilegal cu încălcări a prevederilor legislației penale în partea ce ține de aplicarea pedepsei definitive, în baza art. 85 Cod penal;

- la data de 01.03.2017 prin intermediul cancelariei a fost depusă cererea de anexare a înscrisurilor, astfel instanței i-au fost prezentate copiile autentificate a îndrumării din 06.10.2016, ce confirmă faptul că Munteanu M. este codat din data de 06.10.2016 contra beției; copia trimitere-extras nr. 5386 din 24.10.2016, conform căreia Munteanu M. a solicitat ajutor medical pentru a primi tratament antialcoolic; copia certificatului de concediu medical din 02.01.2017, eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie, conform căruia inculpatul s-a aflat la tratament din data de 20.12.2016 până la 02.01.2017, cu mențiunea ca tratamentul continuă; investigația nr. 951 din 30.12.2016 în urma căreia la Munteanu M. a fost depistată bulbița eritematoasă; copia cererii adresate medicului de familie, prin care s-a solicitat de a comunica, dacă Munteanu M. fiind bolnav de hepatopatia, encefalopatia post-traumatică și gastroduodenită cronică, va putea suporta condițiile de detenție într-un penitenciar de tip închis; concluzia medicală nr. 30 din 21.02.2017, conform căreia s-a dovedit faptul, că Munteanu M. suferă de hepatopatia toxică, encefalopatia post-traumatică și gastroduodenită cronică, iar detenția în cadrul instituțiilor penitenciare de tip închis pot agrava starea de sănătate a pacientului și duce la complicații;

- în temeiul art. 94 Cod penal, inculpatul urma a fi liberat de pedeapsă datorită schimbării situației ori fapta săvârșită de ultimul și-a pierdut caracterul prejudiciabil și în virtutea comportării ireproșabile după săvârșirea infracțiunii, persoana care a comis infracțiunea poate fi corectată și fără executarea pedepsei;

- la individualizarea pedepsei urma a fi luat în considerare și prejudiciul cauzat în urma săvârșirii infracțiunii, totodată urma a se ține cont de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare și nu mai puțin grave, după cum a motivat instanța de judecată;

- deși în sentință este indicat că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, se căiește sincer de cele comise, a depus cerere în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța în pofida acestor circumstanțe a stabilit inculpatului pedeapsa cea mai aspră din numărul celor alternative și termenul maxim în limitele fixate, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date;

- cu referire la pedeapsa complementară - privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, aplicată inculpatului, în temeiul art.

85 Cod penal, la pedeapsa cu închisoare, consideră că este neîntemeiată, motivând prin faptul că este o pedeapsă mult prea aspră;

- instanța nu a aplicat în mod corect prevederile art. 85 Codul penal, astfel a cumulat total termenul pedepsei stabilite prin sentința anterioară, neluând în calcul termenul pedepsei complementare executat - trei ani privarea dreptului de a conduce mijloace de transport, ce a început să curgă din luna septembrie 2014 și potrivit certificatului eliberat de Biroul de probațiune Strășeni, această pedeapsă complementară urmează să fie executată până la data de 25.09.2017, termen ce nu a fost întrerupt;

- la 09 martie 2017 - ziua pronunțării sentinței de condamnare, pedeapsa complementară stabilită acestuia prin sentința anterioară din 10.09.2014, a fost executată parțial, iar partea ce a rămas neexecutată constituie termen de 6 luni 15 zile. Anume din această parte neexecutată a pedepsei urma să fie dedusă pedeapsa definitivă inculpatului, în condițiile aplicării art. 85 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în partea pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Munteanu M. recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a fost condamnat la 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, i-a fost adăugată parțial, prin cumularea pedepselor, pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoria Strășeni din 10 septembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 luni, ce urmează a fi executate de sine stătător. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, totodată a fost dată o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, încadrând just acțiunile inculpatului, în baza dispozițiilor art. 264¹ alin. (4) Cod penal, astfel nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Analizând motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat, că acestea își găsesc confirmare la judecarea apelului declarat existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate, în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul, este cu studii medii, căsătorit, supus militar, angajat paznic la grădinița nr. 1 din s. Cojușna, cetățean al Republicii Moldova, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu are grad de invaliditate, conform prevederilor art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante a fost reținută căința sinceră, iar circumstanțe excepționale sau de liberare de răspundere penală, în baza art. 55 Codul penal,

instanța de judecată nu a stabilit. Corelativ, instanța de apel nu a reținut la cazul dedus judecării circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal.

În același timp, instanța de apel a reținut, că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni din 10 septembrie 2014, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la pedeapsa sub formă de 140 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Această sentință fiind executată integral de inculpat în partea pedepsei sub formă de 140 ore de muncă neremunerată și parțial în partea pedepsei complementare aplicate.

Totodată, având în vedere că pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Strășeni din 10 septembrie 2014, a fost executată parțial de către inculpat, instanța de apel a constatat, că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, în stare de recidivă. Aceasta întrucât inculpatul încă nu executase definitiv pedeapsa complementară aplicată acestuia (și anume mai avea de executat încă 6 luni și 15 zile la data comiterii faptei în speță deferită examinării).

Prin urmare, la caz, instanța de apel a indicat, că nici nu are discreția de a aplica o pedeapsă alternativă închisorii, datorită faptului că inculpatul a comis fapta în stare de recidivă, iar pedeapsa închisorii este cea mai aspră din cele enumerate de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv (modalitatea de comitere a infracțiunii, stare de recidivă, faptul că a contribuit la stabilirea circumstanțelor relevante speței, precum și faptul că inculpatul a depus eforturi considerabile pentru a nu mai consuma băuturi alcoolice, ceea ce se desprinde din actele medicale prezentate) și subiectiv (căința sinceră), instanța de apel a ajuns la concluzia că este echitabil de a aplica în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal lui Munteanu M. pedeapsa sub formă de 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Referitor la tipul penitenciarului, instanța de apel a accentuat, că în acord cu art. 72 alin. (4) Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

Pe de altă parte, instanța de apel a reținut ca fiind plauzibile și argumentele apelantului privitor la aplicarea incorectă a prevederilor art. 85 Cod penal în cazul dedus judecării, astfel din materialele cauzei, în special informația de la Biroul de Probațiune Strășeni nr. 2814 din data de 06.10.2016, rezultă că la data de 24.12.2014 inculpatul, a executat integral pedeapsa sub formă de 140 ore muncă neremunerată, iar în prezent se află la evidența IP Strășeni și execută pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce unitatea de transport pe un termen de 3 ani.

Astfel, din momentul rămânerii definitive a sentinței Judecătorei Strășeni din 10 septembrie 2014, adică data de 25 septembrie 2014, inculpatul, execută pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce unitatea de transport pe un termen de 3 ani, astfel instanța de apel a constatat că la momentul examinării pricinii în cauză, inculpatul, a executat 2 ani, 6 luni și 1 zi din pedeapsa complementară, termenul neexecutat constituind 4 luni și 29 zile.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale la stabilirea pedepsei penale, astfel i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră;

- în temeiul art. 94 Cod penal, instanța putea să-l elibereze de pedeapsa penală datorită schimbării situației sau datorită faptului că fapta și-a pierdut caracterul prejudiciabil. Astfel schimbarea situației a avut loc prin voința sa, prin faptul că a conștientizat cele întâmplate, astfel consideră că în atare situație poate fi corectat și fără executarea pedepsei;

- în instanța de apel a susținut integral cele declarate în instanța de fond, la fel a susținut apelul declarat de avocat și a solicitat ca în cazul în care nu este posibil să fie liberat de pedeapsa penală, să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, fără izolarea de societate;

- instanțele de fond, la individualizarea și stabilirea pedepsei penale nu au ținut cont de totalitatea probelor și circumstanțelor acumulate și stabilite în cadrul examinării cauzei;

- nu s-a ținut cont de faptul, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare și nu mai puțin grave cum a indicat instanța de fond, nu a fost cauzat careva prejudiciu material, la faza urmăririi penale a dat declarații și a conlucrat cu organul de urmărire penală. Mai mult ca atât în instanța de judecată a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală;

- are loc permanent de trai și este caracterizat pozitiv, oficial angajat în câmpul muncii, unde, la fel se bucură de stima colegilor.

- în urma tuturor circumstanțelor expuse instanța putea să-i stabilească o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel condamnându-l pe Munteanu M. la pedeapsa cu închisoare, și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat (comiterea infracțiunii în stare de recidivă), de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, stabilindu-i lui Munteanu M. o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să

decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține, că de către recurent nu s-a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se statuează că inculpatul indică faptul, că instanțele de fond i-au aplicat o pedeapsă prea aspră, neținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele cauzei. Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în recursul declarat este semnalat temeiul de casare prevăzute la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul critică hotărârea adoptată numai referitor la neaplicarea de către instanța de apel a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

În primul rând, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în domeniul transporturilor, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului

infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

De menționat este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară, iar sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului prevede pedeapsă cu închisoare de până la 1 an.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că de către instanța de apel inculpatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, aplicând și prevederile art. 82 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 4 luni închisoare. Iar conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Munteanu M. i-a fost adăugată parțial, prin cumularea pedepselor, pedeapsa complementară stabilită prin Sentința Judecătorei Strășeni din 10.09.2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 luni, ce urmează a fi executate de sine stătător.

Reieșind din textul hotărârii atacate, se reține că instanța de apel a luat în considerație faptul prezenței circumstanței atenuante – căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, de faptul că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, a contribuit la stabilirea circumstanțelor relevante speței, precum și că a depus eforturi considerabile pentru a nu mai consuma băuturi alcoolice.

La fel, instanța de recurs atestă, că instanța de apel just a reținut faptul, că Munteanu M. a fost anterior condamnat, prin sentința Judecătorei Strășeni din 10 septembrie 2014, pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 86), iar ulterior, la 02 octombrie 2016, din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal remarcă, că potrivit adevărului Biroului de probațiune Strășeni nr. 2814 din 06.10.2016 (f.d. 23), Munteanu M. a executat integral pedeapsa sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, la data de 24.12.2014, iar în prezent se află la evidența BP Strășeni și execută pedeapsa complementară - privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, astfel concluzia instanței de apel, cu privire la săvârșirea de către inculpat a unei noi infracțiuni cu intenție, la 02.10.2016, antecedentele penale nefiind stinse pentru condamnarea anterioară, este una corectă. În acest mod, de către instanța de apel, în speța dată, întemeiat a fost stabilită prezența stării de recidivă, în acțiunile inculpatului, deoarece, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Ce ține de critica inculpatului, precum că nu a fost cauzat careva prejudiciu material, la faza urmăririi penale a dat declarații și a conlucrat cu organul de urmărire penală, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, are loc permanent de trai și este caracterizat pozitiv, oficial angajat în câmpul muncii, unde, la fel se bucură de stima colegilor, astfel în urma tuturor circumstanțelor expuse instanța putea să-i stabilească o

pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, Colegiul penal notează, că potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

La fel, luând în considerație faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, instanța de recurs respinge și argumentele recurentului, precum că în privința sa puteau fi aplicate prevederile art. 94 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, aplicând lui Munteanu M. în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsă de 4 luni închisoare, ținând cont de faptul că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, au coborât pedeapsa închisorii la limita minimă admisibilă de art. 82 Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, declarat de către inculpatul **Munteanu Mihail Xxxxxx**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 18 octombrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie